

REDACTIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe 1 an fl. 10; pe 1/2
an fl. 5; pe 1/4 de an
fl. 2.50; pe 1 lună fl. 1.

N-rii de Duminecă pe
an fl. 2.—

Pentru România și străinătate:
pe an 40 franci.

Manuscripte nu se inapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

INSERTIUNILE:

de 1 p. garmond: prima-oră
7 cr.; a doua-oră 6 cr.;
a treia-oră 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

HONORES MUTANT MORES?

— Pentru Trecera Românie —

Fericitul George Lazar se bătea cu pumnii în piept, sormanul, și ofta cu greu, zicând: „Până când, Doamne, anii blăstemului?” Atât de mult îi amărisse zilele războiului, ce-l purta în potruva împărăției întunecului și pentru intronarea limbei și școalei naționale! Românii lui Lazar nu puteau înțelege atunci că în școala românească tot atât de bine se poate învăța ca și în cea grecească, nu înțelegeau un lucru atât de firesc și de învederat. Noi, cei de azi, pare că nu suntem în stare a pricepe, că absoluta noastră bunăstare, fie că ne-o lua pe toți la oalta, fie că ne-o gânde la unul fieștecarele dintre noi, nu o putem avea fără de așa numita libertate, fie națională, fie individuală, de gândire, de lucrare și ori-cum am mai boteza-o. Când atât de limpede e adevărul acesta, când zilnic ne strigă la urechi presa noastră și ne cheamă la luptă pentru dobândirea și păstrarea libertății, și noi tot surzi și orbi rămânem, ori-ce om cu mînt sănătoasă trebuie să stea uimit pe gânduri și să se întrebe, ce poate fi cu oamenii acestia? Și întocmai ca marele Lazar va trebui să esclame: „Până când, Doamne, anii blăstemului, pe acest popor?”

Un puternic oftat de felul acesta se aude astăzi din piepturile celor ce mai veghează asupra intereselor neamului nostru românesc. Și nu știi, ce să crezi, este acest caracteristic simptom de durere nădușii deșurării s'au doară prevestește el o cu atât mai înverșunată porneală de luptă, cu cât durerea luptătorilor e mai mare?

Urmând noi pilda lui George Lazar și știind că plânsul e meseria copiilor, eată jurăm înaintea lui Dumnezeu, că în tocmai ca și marele dascăl lupta-vom, vom lupta și mai înverșunat până ce nu ne vom ajunge ținta: intronarea libertății absolute în mijlocul nostru.

Salut idea „României June” pe baza principiilor arătate la acest loc de inițiatorul ei, și mă adresez cu tot entuziasmul inimii mele către toți acei foști tovarăși de școală, cu cari împreună am învățat a ne iubi neamul și a jertfi totul pentru apărarea drepturilor sale, precum am dovedit-o aceasta pentru întâia dată ca junime academică în monumentală noastră operă comună, în valoroasa noastră „Replică”. Ce deosebire între atunci și acum! Atunci o sută treizeci de tineri universitari români și-au mărturisit cu propria subscriere și fără teamă crima de a fi autori ai acelei „Replică” și stăpânirea nici n'a vrut să-i ia în samă. Astăzi toți acești tineri sunt bărbați inteligenți, fruntași ai națiunii române, și să tac sau să vorbească? — mulți, foarte mulți dintre ei, nici nu vreau să știe nu de stăpânirea ungurească, ci de scump poporul, care i-a crescut.

Și știți mă rog, care e pricina acestei schimbări la față, acestei de-

generării a tinerilor deveniți bărbați, a entuziaștilor ajunși lănceziți? Răspunsul se cuprinde în vorbele puse în fruntea acestui articol, care s'ar potrivi pe românește, că rangurile schimbă moravurile. E cam paradox acest răspuns și cu toate aceste subscrisul îl pot dovedi cel puțin cu 100 de exemple luate din viața noastră socială, mai ales din generațiunea tină, care de cel mult 10 ani a eșit dintre zidurile universității și s'au așezat ca адвоаți, medici, funcționari ai bisericii sau ai statului etc. prin orașe ca Sibiuul, Brașovul ș. a. m. d. Tineri învățați de focul libertății și al reformelor dorite de ei au ajuns niște mameluți, slugarnici, conservativi și oportuniști, de ție mai mare dragul. Ei, cari mai ieri alaltăieri erau în stare să nimicească cu foc și cu fier pe cei ce s'ar fi împotrivit principiilor lor liberale, astăzi sunt capabili a desfința pe aderenții acestor principii, de ce își iau libertatea a cugeta sau a simți independent, altfel de cum ei cugetă. Oameni, cari cu psihologia și etica în mână susțin, că moralul omului nu se schimbă, au căzut jertfă deprinderii: *Honores mutant mores*. Entuziaștii de odinioară astăzi iau în ris și își bat joc de omul entuziașt.

Ar fi greșit a reduce aceste triste fenomene la impregiurarea că acești oameni și-au primit instrucția și educația greșită în școli străine, căci precum vîzurăm, ei numai mai târziu, după terminarea studiilor, s'au schimbat în spre rău. Creșterea primită în școli străine își are consecvențele sale triste de altă categorie. Ci adevărata cauză este a se căuta în sistemul „capului plecat” cultivat cu atâta rîvnă duhovnicească atât de autoritățile noastre bisericesti, cât și de stăpânirea ungurească. Intre generațiunea mai bețrănă, care n'a învățat la școli ungurești, dăm de îngrozitoare exemple de servilism în sus și față de străini, și despotism în jos. Oameni, în urma poziției lor sociale cu multă trecere și autoritate, ear' ca funcționari stăpâniți de spirit guvernamental, ei au fost le-aderii cei mai zeloși ai acelu fatal curent: „Dă-te după pîr, ca bine să-ți meargă ție pe acest pămînt”. Firește, că ei totdeauna își învîlucesc politica lor guvernamentală cu aureola înțelepciunii, ei sunt totdeauna cu mînt. Cine nu merge cu acest curent, acela e luat la ochi, este dat în lături, este prigoniit, acela nu face carieră. Cu să facă deci carieră, tinera generație trebuie să-și vîndă conștiința, să și schimbe moravurile. Un protopop ca Simeon Popescu, profesori ca G. Bogdan Duica și Ghiță Pop n'au putut face carieră aici la noi, au trebuit să emigreze, prigoniți nu de Unguri, ci de ai noștri guvernamentali.

Dar' la noi fac carieră indivizi ca Ciocan și Ghetie, cari pentru scopurile lor individuale, egoistice, vînd și jertfesc cele mai înalte interese naționale. Pe Ciocan bunăoară postul de deputat și profesor universitar l'a costat numai un gimnasiu românesc. Acest „geschäft” nu l'a făcut și-l face numai Ciocan, ci-l face toți

aceia, cari vreau cu tot prețul să ajungă oameni mari. Are cineva ambiția de a avansa într'un rang mai înalt, el trebuie negreșit să se ducă la ușa „stăpînitorilor”, să facă promisiuni, să-și ia angajamente, că *honores mutant mores*. Curentul acesta se practică la noi de mult și totdeauna presa independentă națională l'a combătut cu înverșunare. Urmarea a fost, că nulitățile și imbeciliile au profitat de ocaziune, ear' cei cu talent și caracter firm s'au dat la o parte din calea curentului. Resultatul final este, că o secetă grozavă de oameni vrednici, cu inimă curată și însufleții pentru binele poporului, do nnește în tot locul. Astăzi spre exemplu este generală îngrijirea și plîngerea, că ne lipsesc cu desăvîrșire bărbații cu adevărat vrednici de a fi puși ca episcopi în capul bisericii noastre gr.-orientale.

După-cum vedem, curentul: *honores mutant mores* este o primejdie națională pentru poporul nostru, căci ei desconsiderând principiul liberalismului cultivă interesele egoistice spre ruina intereselor obștești.

Ca un curent, ce stă în serviciul imoralității publice, el, natural, nu are drept de a fi tolerat între noi. A fost și este o deprindere greșită a noastră, că rangurile schimbă moravurile. Noi totdeauna să punem semnul întrebării după aceste vorbe și să avem înaintea ochilor acele pilde mărețe din istoria popoarelor și în special din istoria poporului nostru, cari ne arată, că pentru cei ce voesc a face bine, pentru cei ce nu-și vînd conștiința și libertatea lor, rangurile, funcțiunile nu sunt nici decum privilegii de corupțiune, de schimbarea bunelor deprinderi, ci dimpotrivă: ocaziuni binevenite de a lucra cu mult succes pentru fericirea neamului nostru românesc. Bine să și-o însemneze aceasta tinăra noastră generațiune, toți cei ce voesc a se înrola sub stindardul „României June”. Muncind cu energie, cu putere de expansiune, cu foc tineresc, vom împărăștia acel aer înădușitor, acel des zăbranic, ce ne învîluște și trecevo: Doamne, și pentru noi atunci anii blăstemului.

Amicul.

Austro-Ungaria și Rusia. Toate foile rusești rînd pe rînd, și cele mai panslaviste, cum e „Sviet” al generalului Komarov, și „Moskovskia Viedomosti”, recunosc loialitatea diplomației austriace în afacerile din peninsula Balcanică, stăruind asupra înțelegerii ce s'a stabilit, pe timpul vizitei împăratului Francisc Iosif I. la Petersburg, în zilele de 29, 30 Aprilie și 1 Maiu 1897.

O corespondență din Petersburg, publicată în „Polit. Correspondenz” din ultimele zile, înregistrînd cu satisfacție aceste voci ale presei rusești, constată dispoziția din cele mai prietenești a cercurilor înalte d'acolo față cu Austro-Ungaria.

Căderea lui Bánffy.

Bánffy în sfîrșit și-a dat demisia. Eacđ prima etapă spre rezolvirea crizei, dar' nu rezolvirea întregului complex de chestiuni din care se compune criza.

Bánffy a anunțat-o alor sei în mod categoric și lămurit în conferința de ieri, Vineri seara, ear' azi, Sămbătă, după amiază pleacă la Viena să depună în mîinile Monarchului mandatul ce-l căpătase acum 4 ani și o lună și jumătate.

Cele ce au premers imediat acestei fel de rezolviri, în decursul zilei de ieri, sunt următoarele:

Delegații opoziției s'au întrunit înainte de amezai în locuința lui Kossuth, unde au hotărît, că opoziția va fi gata a intra în desbaterea indemnity-ului, fiind-că primise cea mai deamă de credință asigurare, că Bánffy va cădea; de aceea au declarat, că cu el nu mai pertractează nimic, absolut nimic.

Pe la oarele 1 după amezai disidenții au adus la cunoștința lui Bánffy declararea opoziției; guvernul întreg apoi a hotărît, că rupe ori-ce pertractare, luând și de la disidenții mandatul de mijlocitori. Aceștia după amezai earăși s'au dus în locuința lui Kossuth, unde erau întruniți delegații și le-a comunicat hotărîrea guvernului.

Seara apoi s'a ținut suspomenita conferință a guvernamentalilor. În vorbirea sa Bánffy mai întăiu a vorbit de **revoluția** ce dăinuște de 5 luni de zile, de fazele pertractărilor de la ultima conferință încoace până în ultimul moment; și anunțînd partidului hotărîrea de a se duce, a zis textual:

„In audiența ce am avut-o ieri la M. Sa, mi-am esprima hotărîrea aceasta prin viu graiu, ear' mîne imi voi înainta demisiunea în mod oficial”.

DIN ROMANIA

Dela Cameră.

În ședințele dela 3/15 și 4/16 s'a urmat cu discuția asupra răscoalelor țărănești.

Deputatul socialist Mortun a negat că ar exista vre-o alianță între guvern și socialiști. Cu citate din ziare conservatoare arată însă că conservatorii au fusionat cu radicalii, pe cari înainte vreme li declarase primejdioși țerii. Neagă de asemeni că țărani ar fi fost îndemnați la răscoală de socialiști.

Răspunzînd interpelării, ministrul Ferechidi constată că sunt grave dovezi contra câtorva agenți socialiști. De aceea i-a și expulsat, căci nu poate tolera ca niște străini și de neamul românesc și de țeară să seducă pe țărani români, dela cari au strîns și bani și le fâgăduiesc pămînt.

Guvernul va ști să-și facă datoria față de toate uneltirile.

În ședința dela 4/16 Februarie s'a urmat cu discuția, vorbind un flevari (Dobrescu), un junimist (Marghiloman) și un conservator (dl Take Ionescu) cari au atacat guvernul.

*

Pictor.

D. Enric Siemiradzki, celebrul pictor polonez, va expune săptămâna viitoare, la Ateneu, ultimul său tablou colosal: „Dirce creștina în cercul lui Neron.”

D. Siemiradzki, creatorul renumitelor „Făclii ale lui Neron” și al altor compozițiuni artistice, de o celebritate universală, este deja cunoscut publicului bucureștean ca acum câțva ani l'a admirat cu ocazia expozițiunii tabloului „Frynee în Eleusis.”

Știri diplomatice.

Exc. Sa d. baron d'Aerenthal, fost ministru plenipotențiar al Austro-Ungariei la București, care a fost înaintat de către guvernul său în postul important de ambasador la Petresburg, va sosi Dumineca viitoare în Capitală, împreună cu succesorul său, d. marchis de Pallavicini.

În primele zile ale săptămânei viitoare, EE. LL. d. baron d'Aerenthal și d. marchis de Pallavicini vor fi primiți în audiență solemnă de către M. S. Regele, cel d'întâiu pentru a l' reprezenta scrisorile sale de rechemare și cel alt, scrisorile sale de acreditare.

Înainte de a părăsi țara două prânzuri vor fi date în onoarea Exc. Sale dlui baron d'Aerenthal: unul la Exc. Sa d. de Fonton, ministru Rusiei, decanul corpului diplomatic din București (acest prânz va avea loc Luni seara, 8 Februarie), și al doilea, la dl prim-ministru Dim. A. Sturdza.

FELIX FAURE.

Republica franceză și toți Francezii sunt în doliu. Joi seara presidentul Republicii a încetat subit din viață, lovit fiind de apoplexie.

Născut la 30 Ianuarie 1841 în Paris, fiul unui tapițer d'acolo, își alese meseria de tăbăcar; prin harnicia-i însă extraordinară în toate privințele, ajunse mare comerciant în orașul maritim Havre. În războiul de la 1870/71 fu comandant al unui batalion de gardă, ear' mai în urmă șef de escadron la statul maior general. Vieța publică și-a început-o în 1881, fiind ales deputat la Havre; în acelaș an devenise secretar de stat la ministerul de comerț și colonii, în marele minister al lui Gambetta. În anul 1883 fu numit secretar de stat la ministerul marinei, post pe care îl ocupase încă odată la 1889; ear' în perioada legislativă de la 1889—1893 era vicepresident al camerei; devenind în anul 1894 ministrul marinei.

Ca deputat a dezvoltat o muncă și pricepere extraordinară, mai ales în chestiuni

și lucrări economice; era, cum se zice, forță de prima ordine.

President al Republicii fu ales la 17 Ianuarie 1895, după demisiunea predecesorului său Casimir-Perier. Reîmprespetăm, că înainte de acești doi, Republica a mai avut, de la 1871 încocoace, 4 preșidenți, anume: Thiers (19 Februarie 1871—25 Maiu 1873); mareșalul Mac-Mahon (până la 30 Ianuarie 1879), Grévy, de două ori ales (până la 10 Decembrie 1887); Carnot (până la 24 Iulie 1895) omorât fiind în Lyon de către anarhistul Caserio.

Ca urmaș al lui se pomenesc deocamdată aceste nume: Brisson, care era la timpul său contracandidatul lui Faure; Deschanel, presidentul actualei camere; Freycinet, ministru de război acum.

Știrile însă și alte multe simptome foarte caracteristice arată în chip destul de lămurit, că terenul pentru o restaurare monarhică în Franța e foarte pregătit. Dintre pretendenții cele mai multe șanse are Napoleonidul Victor, care trăește de mai multă vreme în Bruxela, dirigend de acolo agitația. Mai zilele trecute a și fost pe ascuns în Paris.

Multe ziare atât în Franța cât și în Belgia și Italia lucrează pe față în folosul lui.

CINE SE ASAMENĂ,
SE ADUNĂ.

Pentru cei ce și-au luat osteneală să urmărească cu atenție zările locale, e de multă vreme invederat, că între consistoriul român d'acici și între foile „patriotice” există o legătură dintre cele mai — pe față. Nu se întâmplă nimic în consistoriu, fără ca cei de la „Arad és Vidéke” și „Arad és Közlöny” să nu afle îndată. Ba aceste ziare vesteau înainte că ce are să se petreacă și în cutare cauză care e părerea „cercușii” bisericești.

Înțelegem „menagiarea”: P. S. Sa voia să aibă pace din partea ziarelor ungurești și d'aceea era d'o condescendență rară față de reprezentanții ei; fie aceia chiar niște ovreiași minori, în Curtea episcopoească aveau „frei karte”.

Vorba e însă, că cei de la Curte se folosesc de presa maghiară și pentru a fi agresivi, pentru a lua poziție față de noi, cei ce nu ne închinăm tuturor actelor consistoriului și cari tocmai de aceea eram denunțați ca anti-patrioți, „ultraiști” primejdioși.

Lucrurile ajunseseră până acolo, că zările ungurești luau poziție și se ingerau în

alegerile bisericești române. Caz recent: când cu privilegiul alegerilor pentru congresul bisericesc, „Arad és Vidéke” susținea candidatura dlui Ștefan Antonescu, pe care îl recomanda Românii și pentru-că la 1848 a fost honved de al lui Kossuth și pentru-că este omul curții episcopoești. (De aceea a și avut dl Antonescu în Șiria voturi... O, la Pâncota 2... În Curtacheri și Dud i-s'au făcut ceva mai multe).

dar' de când consistorul a luat în soldă pe cunoscutul cleric anti-spiritist, legăturile acestea s'au strins și mai mult. Foile locale au reprodus nu numai din pamfletul scandalos, dar' au publicat și biografia „autorului” (?) prezentându-l ca pe voinicosul care conduce lupta în contra „ultraiștilor” adunați în jurul ziarului nostru.

Mai interesantă este însă atitudinea ziarelor maghiare locale în ceea ce privește felul cum susțin candidatura dlui Hamza. Aproape zilnic îl scot la iveală, punându-l nu față de dl Goldis, ci față de dl Mangra. Sunt adică — după părerea ziarelor maghiare — două tabere: una patriotică care susține pe dl Aug. Hamza, și alta a ultraiștilor grupați în jurul dlui Mangra.

Și pe tema aceasta dă i mereu: numai procuror n'au cerut împotriva noastră și întru spriginirea dlui Hamza.

Ingenioasă tactică. Ca și în ajutorul alegerii de metropolit: în „Epoca” amicii nostri erau denunțați ca oamniul lui Bánffy, cari votează pentru — Popea, ear' aici amicii români ai „Epocii” priu zările maghiare ne scot... ultraiști primejdioși.

S'au trecut însă vremurile de gugumănie. Priu denunțări proaste și „desvéliri” cu toba cea mare nu se mai ametește nici un Român.

Îndeosebi în cele bisericești în comitatul nostru luptătorii adevărați sunt bine cunoscuți. Ear' dacă cei al căror candidat la episcopie a peleginat în deputăție la Budapesta, să ceară candidat pe Max Falk, (tu sala comitatului însă nu și-a făcut în anul din urmă de loc apariția) mai află sprigin și în câte o foaie românească, este pentru că unii „confrăți” află plăcere să se facă amici și Caiefelor numai pentru că speră să facă astfel necaz celor pe cari îi judecă din punct de vedere al... concurenții.

Nu va servi însă nici o manoperă. Pasările se cunosc de pe pene, oamenii de pe amici și cunoscuți fiind și zicala din capul acestui articol, Românii cu adevărată durere pentru biserică, vor și să aleagă așa fel, în cât nepotismul să fie stîrpit de pe teritoriul acestei diecese.

În chestia alegerii de metropolit.

Primum următoarele:

Stimate Domnule Redactor!

În nrul 23 dtc 2/14 Febr. a. c. al prețuitului DV. ziar într'un articol fără sem-

nătură intitulat „Cum s'a ales metropolitul” se face amintire și de numele meu.

Etată pasajul din chestiune:

... Mai ales că fără concursul grupării Pușcariu știea (P. Sa dl episcop Meșian), că alegerea va merge anevoie;... necesitatea unui aranjament ca grupa Pușcariu, amicii lor cavalerii de Leményi, Damian, Valerie Bologa, profesorii Onișiu, Ciorteș și Opriș, cari țineau la oaltă în virtutea rudeniei, a intereselor și amicitiei, erau voturi grele.

Față cu aserțiunile cuprinse în aceste rânduri, rog a publica în nrul proximal prețuitului DV. ziar următoarea declarațiune:

1., Declar că nu am avut nici o cunoștință de o „grupare Pușcariu”, luat cuvântul în ori ce sens, și dacă cu toate acestea ar fi existat o astfel de grupare, nu am avut de-a face cu ea nici în clin nici în mănec, nu i-am aparținut și nu-i aparțin.

2., Declar că nu am avut cunoștință de nici un pact sau aranjament dintre „grupări” și dacă astfel de pacturi s'au făcut, acele s'au făcut absolut fără știrea și fără concursul meu.

3., Declar că nu am cunoștință de a fi înrudit) cu dl Archinaudrit Pușcariu și că chiar înrudit de așa fi, împrejurarea aceasta nu ar fi de natură, — nu de-a determina, — da' nici măcar de a mă altera în acțiunile mele publice, de oarece nu am hesitat nici odată să fac afront rudenilor mele celor mai de-aproape, de câte ori convingerile mele mi-au impus aceasta, — un cas, care nu odată mi-s'a ivit deja.

4., Declar, că ori-ce acțiune pornită pentru-că să se impună apriori diecesei Aradului un episcop din partea celor din archidieceșă, l'ași fi considerat de o neierată ingerență în drepturile diecesei Aradului și ași fi respins ori ce părție cu ea**)

5., În fine declar, că în chestiuni publice nu cunosc „interese” și „amici”. — Cei ce mi cunosc modesta activitate publică, știu de lucrul acesta.

Brașov, în 3/15 Februar 1899.

Virgil Onișiu.

*) Aceasta nici nu s'a afirmat, ci — s'a înțeles numai amicitie cu cei din grupă! Red.

**) Credem! Alții însă n'au făcut așa. Am putea cita și numele celor cari au mărturisit că pact s'a făcut. E de altfel lucru îndeobște cunoscut aceasta. Red.

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI”.

MAMĂ, DRAGĂ MAMĂ.

novelă

Tradusă de Eugenia Pinciu.

(Urmare și fine).

Așa cruța Ernestin pentru mama lui, că nici o plăcere nu și permitea, fugea din calea ispitelor marelui oraș. Nici cu colegii lui nu convenea. Se ferea de ei și se gândea întotdeauna numai la ea, la buna și bătrâna lui mamă — se bucura ca un copil de tot ceea ce agonisea — și ea, iubita lui mamă, se gândea numai la el.

Trecu un an, ziua nașterii lui se apropia. Mama se pregăti de drum să și cerceteze fiul, voia să-i facă o surprisă, căci se topea de dorul lui.

Cătră seară sosi în capitală. Era însă o încurcălă de străzi, încât numai cu greu a putut afla locuința fiului ei. Bătrâna urcă scările; aci trebuia că locuiește el, ti știa adresa foarte lămurit.

Trase clopoțelul. „Ași dori să vorbesc cu fiul meu, Dl Ernestin, este acasă?” zise femeii care deschise ușa.

Ernestin însă nu era acasă, era în cire, azi era să păsească pentru ultima oară, apoi avea de gând să se reîntoarcă în orașul lui natal. Era cu totul altfel, nu ca cei-

lalți artiști, a tot făcut economii, a agonisit o avere frumusică, din care putea trăi fără griji, da, e un om vrednic de toată lauda; așa istoisea guraliva femeie. — Însă ea, mamai trebuia să și vadă fiul în seara gloriei sale, continuă ea mai departe, azi e beneficiul lui, și dete mamei biletul pe care, ti l'a dăruit dl Ernestin, căci ori și cum, ea e mama lui, de ea vorbea atât de des. Sermanei femeii ti se strânse inima când auzi că în ce mod a muncit fiul ei pentru ea; și nu-i venea să creadă că acel gimnastic renumit era copilul ei.

Un public numeros se ngrămădea în jurul cassei dela circ.

Toate locurile erau ocupate, deși era încă mult, până să se înceapă reprezentația. Fie-care voea să mai vadă încă odată pe regele aerului, care în decursul mai multor ani, a știut să câștige simpatia publicului.

Un murmur de diferite voci se auzi prin cire.

„Ce a putut să l' induplicate să părăsească atât de curind menirea sa de artist? Trebuie că și a câștigat o mulțime de parale!”

„Da, se vorbește că primește în fie-care seară câte trei sute de mărci, și că ar avea o avere considerabilă.”

„Eu cred că se va reîntoarce la mama lui și va locui la ea d'aci încolo.”

Așa se auzea vorbindu-se încoeci și încolo.

Într'o loge de primul rang ședea bătrâna lui mamă — un simț cu totul deosebit îi cuprinse inima, când văzu acest public imens venit aci, numai să admire pe micul ei favorit.

În fine se dădu signalul spre a se începe reprezentația. Clopoțelul sună, portierii se retraseră, lampionele răspindeau o lumină feerică, orchestra începu — o amazoană să încercă prin producțiunile ei de artă să atragă atențiunea publicului; clovniții își făceau glumele lor nesărate, însă în zadar, căci nimeni nu-i învrednicea nici măcar cu o privire — toți se uitau numai la program și așteptau cu nerăbdare punctul principal. La un semn dat, călărețul părăsi manejul — acum în fine trebuia să apară luceafărul serei.

Aparatele de gimnastică fură aduse în ordine și ridicare la o înălțime groaznică, rociul cel mare fu întins — muzica înțonă pentru ultima oară melodia la care s'a legănat de atâtea ori acolo sus de inele. Salutată cu aplause frenetice, apăru Signor Ernesto — după cum era numit în program. Printr'o înclinare ușoară de cap își resalută numeroșii lui prieteni, apoi își puse piciorul în scara funiei, îl traseră în sus și prinse trapezul cu dibăcie. Cu o ușurință, ca și când s'ar juca, sbura de pe uu leagăn pe alul sigur și cu sânge rece executa mișcările cele mai grele de artă. Aplausele numai aveau sfârșit. Ernestin era silit să mulțumească mereu la omagele ce i-se făceau.

Și acum veni partea principală, prin care s'a recunoscut ca artist desvêrșit, ceea ce încă nimeni n'a fost în stare să imiteze. O liniște sêrbătorească domnea între spectatori, cu privirile înălțate spre el nici măcar nu cutezau să respire, căci toți știau că numai o mișcare greșită, numai o mică neprecauțiune — și tinêra lui vieță era sfârșită.

Intr'acestea Ernestin își termină preparatiunile. De o parte a cercului, sta de tot sus, pe o scândură oscilatoare și prinse trapezul; acum își îndreptă privirea scrutătoare în partea opusă, unde un portier aduse un alt trapez în aceeași înălțime egală. Un cerc dublu îmbrăcat în hârtie de mătăsă fu lăsat în jos de pe coperiș. Ernestin își legă ochii cu o batistă, așteptă signalul și cu un „acum”, își luă avânt. Apoi cu o săritură puternică își desfăcu mâinile de trapez și făcu un salt mortal duplu prin cercuri, atunci se auzi un țipet îngrozitor de femeie, dar' el prinse deja trapezul celalalt și se lăsă d'acolo în rociul.

Publicul izbucni în aplause frenetice; se părea ca și când s'ar cutremura din temelii întregul edificiu, o ploaie de flori și cununii se descărcară asupra lui și urările nu mai aveau sfârșit. Ernestin apăru de repetite ori în maneji și de atâtea ori mulțami ear' de pe buzele lui se strecura un șopot lin: „mamă, dragă mamă!”

În fine ajunse acolo unde a dorit: bogă-

NOUTATI

Arad, 18 Februarie a. 1899

In afacerea lui Krivany, ministerul de interne a decis eri. A a probat sentența adusă de forul întâiu administrativ, astfel ca *Krivany, Schweiger* Lajos (prim controlor) și *Efrem Barbu* să fie destituiți din slujbă și în locul lor să se aleagă alții. Ear' cât despre ceilalți funcționari, rămâne să se ia decizie mai târziu.

Reforma institutelor de economii. După cum află „*Pesti Naplo*” în ministerul de finance se plănuiește reforma băncilor. Deocamdată se lucră în două direcții: pe de parte pentru ca parlamentul să aducă o lege specială, iar pe de alta, ca să se unească toate băncile din Pesta pentru a se face reforme la bănci. Băncile din Pesta cu ajutorul guvernului, e vorba să facă presiune asupra băncilor din provincie. Tot odată se mai plănuiește și ținerea unui congres al băncilor, care s'ar convoca la Pesta în decursul lui Maiu.

Crisa Kossuthistă. Mai zilele trecute *Bartha Miklos* scrisese un articol în care-l scârmana zdravăn pe *Kossuth*, făcându-l gâgăuș pe care guvernul îl va trage pe sfoară (Nu îndrăzne să scrie că: *il cumpără!*) Acum s'a retras dela „*Egyetértés*” *Csávolszky*, proprietarul de atâția ani.

Incetul cu incetul trebuie să se destrame și pânza *Kossuthistă*, că prea era țesută din fire putrede.

Pázmány a căzut la alegerea de eri ce s'a făcut în Cluj pentru seauul de deputat în Dietă. A reușit *Feilitzsch*, cumnatul lui *Bánffy*. Păcat, nimeni nu se potrivește mai caraghios între „*părinții patriei*” ca *Pázmány*. După alegere, potrivit obiceiului, a fost și scandal mare „*patriotic*”.

Dueluri cu sfârșit tragic au fost eri două, ambele între Unguri. Astfel la Budapesta au dus la *Dienes* dela „*Egyetértés*” și *Csajthay* dela „*Budapesti Hirlap*”. Acesta din urmă a primit un glonț în piept. E la spital și luptă cu moartea. Al doilea duel s'a dat la *Jászberény* între ziaristul *Lingauer Albin* și proprietarul *Almássy* care a rănt de moarte pe adversarul său.

ție și triumf. Dzeu a fost cu el și l'a scutit și apărât de pericolul, care ușor i-s'ar fi putut întâmpla.

„Ah, cum se va bucura mama, mâne când mă voi duce la ea, când ti voi istorisi succesele mele, și cât se va simți de fericită când va privi această frumșete de flori, cu care a fost încoronat fiul ei!”

Așa se gândea el în garderobă, pe când se recrea după o sfortare atât de grea. Un murmur înflorător pătrunse până la el. „S'a găsit sus o femeie moartă și s'a adus aci,” ti șopti cineva.

Atunci veniră servitorii cari purtau cu grije o sormană femeie, cărea rupându-i-se o arteră a inimii, i-s'a curmat firul vieții.

Publicul se depărtă cu sgomot și glumind d'acolo; fiecare lăuda și admira pe artist, însă nu fără oare-care invidie, pentru norocul ce l'a avut.

Și totuși, acela despre care vorbeau, al cărui nume era purtat cu admirație de pe buze, ingenunchea în costumul lui pompos înaintea cadavruului mamei sale — lacrimi de durere se strecurau pe obraji lui, ear' buzele-i murmurau lin: „Mamă, dragă mamă.”

Alegerea comunală din Visag, cercul preterial „Lugoj.” Suntem rugați a publica următoarele:

Restaurarea artistiei comunale din Visag s'au întâmplat Luni în 23 Ianuarie st. n. a. c. la oarele 9 a. m. sub presidial dlui pretore *Dr. Tabajdy*; aleși au fost de prim jud. comunal *Trandafir Gurgu*, Român verde, cantor-bisericesc om statornic în religiunea sa ortodoxă, nepedepsit și alegător. Vice-juda: *Ioan Madescu* (Cioacă) junior; jurat I: *Nicolae Indru*; jurat II: *Nicolae Adam*. Toți români de relig. gr.-or. rom.

Alegerea a decurs bine, numai după ce dl pretore au fost jurat deja aleși, partea nemulțumită fiind atârțată de rău voitori — a început să protesteze.

Așa a decurs alegerea și aceasta e purul adevăr.

Petrețere țigănească. Cultura socială, mult dorită cultura eată că și în straturile Faraonilor a prins rădăcini. După Crăciun, când se începe carnevalul, toată lumea se pregătește de petrețere. Tinerii și fetele ca să și petreacă, mamele — ca să se delecteze la vâzul jocului, ear' bătrânii ca să și petreacă și — să se supere de sumedenia de bani, ce se aruncă pe toalete. Țiganii din Dobârca n'au întârziat de a și lua și ei partea din plăcerile carnevalului present. Convinși de adevărul maximei, că „*la unire stă puterea*” s'au asociat cu toții și ideea plămădită în capul unui fercheș cioroiu, de a arangia un — bal n'a rămas numai idee, ci cu ajutorul celorlalți Români ici din Dobârca, ideea trup s'a făcut. Balul țigănesc din Dobârca, după cum ni se scrie, s'a început în 21 Ianuarie și a ținut până în 24 dimineața, adică 2 zile și 3 nopți. Intrarea n'a fost o găină friptă, coborâtă din podul vre-unui Sas din Dobârca și osândită la moarte prin sentință țigănească, ci suma de 25 cr. v. a. Venitul curat destinat pentru ajutorarea copiilor săraci n'a ajuns la destinație, căci cioroiilor le-a fost mai aproape cămașa de cât sumanul. Intreg venitul curat, despre care poate da socoteală exactă — cărcmarul, a fost beut și astfel copii săraci, cu considerare că și așa să face vară, pot umbla cum au umblat și părinții, moșii și strămoșii lor, adică cu vre-o cămeșuță plină cu răsufători. De almintre ni balul țigănesc din Dobârca au luat parte tot ce ueamal Faraonilor are mai ales, o dovadă aceasta de solidaritatea ce domnește în alesul, dar' în toate direcțiile vântului împraștiatului popor al lui Faraon.

Țigarea lui Ferdinand al VII. În carnevalul din 1831, renumitul compositor al operei „*Barbierul din Seviela*” *Rossini*, cercetând capitala Spaniei a fost viu sărbătorit, onorat și ospătat, în cât chiar și curtea regală l'a distins cu onoarea de a fi primit cu multă bunăvoință.

Rossini a fost condus înaintea regelui *Ferdinand al VII.* de bancherul *Aguado*, care se bucura de cea mai mare vază la Curte. — Regele fiind un pasionat fumător, de obicei era cu țigare mare de havana în gură. — Chiar pe când primea pe vestitul compositor fuma.

După-ce a schimbat vr-o câte-va vorbe cu *Rossini*, Maiestatea sa voind a-i face un deosebit favor pentru a-l distinge, scoate țigarea pe jumătate fumată și i-o oferă compositorului. —

Rossini se închină și cu un gest respingător declară, că nu poate suferi tutunul, nefumând în viața sa niciodată.

Regina *Maria Cristina* ce era în apropiere, ti șopti artistului în dialect neapolitan următoarele:

„Doar nu veți refusa. Vi s'a făcut prin aceasta o rară distincție, de care nu mulți se pot bucura”. *Rossini* va fi zis însă:

„Vă mulțumesc pentru astfel de distincție!”

Petrețere. Primum invitare la producțiunea ce o va arangia corul vocal gr. cat. din Oravița rom. Duminecă în 26. Februarie st. n. 1899 în casa teatrală din Oravița mont. cu următorul Program a) teatrul. Chirița în provincie. Comedie cu cântece în 2 acte de *V. Alexandri* b) Concertul. 1. „Cântec festiv” de *K Thern* cor bărbătesc 2. „*Peneș Curcanul*” de *J. Mureșan*

cor micșt 3. „*Mândruliță dela munte*” de *J. Vorobchievici* cor b. 4. „*Ca la Breaza*” de *Tr. Lugoșan* cor mixt. După producțiune joc în sala hotelului „*Impăratul Austriei*” din Oravița rom. Inceputul la 8 oare sora. Prețul intrării de persoane: balcon 80 cr., scaun în parter 60 cr., loc de stat în balcon și parter 50 cr., galeria 30 cr.

Terorism la consistor. Funcționarii subalterni ai consistorului aradan sunt puși sub un adevărat terorism, din cauza bănușii, că ne-ar fi comunicat știrile de eri referitoare la alegerile sinodale, (parcă poate fi secret ce s'a decis în ședința plenară!) Cel care făcea și el gură, e părintelul *Georgia*, ales protopop la *Buteni*. Se vede, că e ținut în cancelaria consistorială anume pentru a face *praxă* de viitor satrap.

Necrolog. *Eugenia Parasciv* aduce la cunoștința tuturor rudeniilor și cunoscuților dureroasa știre, că iubitul ei soț *Ioan Parasciv* subjude reg. în pensiuine, prim epitrop a bisericii ort. rom. din *Șebiușul săsesc*, după un morb îndelungat, împărțășit cu s. s. aine, în etate de 64 ani, șia dat nobilul seu suflet în mâinile Creatorului.

„*Foia Populară*” continuă a apare cu mult succes. Numărul 6 apărut azi cuprinde următorul interesant sumar:

Sic igitur gloria mundi. — *Earăși revoltele țeranilor* de *Const. C. Cârlova*. — *Reminiscențe* de *Ion C. Transilvăneanu* — *Cuvinte epigramatice*, de *Sigfrid*. — *Cronica științifică*. — *Viața mușilor*, de *Dr. Nan*. — *Medalcoare*. — *Conferențele*, *Ateneului* de *F. Omer*. — *Călătorie în lună*, de *Ed. Poë*. — *Poesie*, de *Gabriel Donna*. — *Căsătoria lui Edinson*. — *Procesul lui Camil Demetrescu*. — *Cronica evenimentelor* etc.

Ca ilustrații are o splendidă cericătură, lucrată de răposatul *Liquid*, reprezentând dl *Stolojan* și portretul dlor *Hașdeu*, *Conta* și *Văsescu*.

Cum direcțiunea acestei foi săptămânale face toate sacrificiile pentru a-și satisface cititorii, credem că publicul trebuie să o încurajeze, mai cu seamă abonamentul fiind numai cinci lei pe an.

Redacția este în București str. Doamnei Nr. 19.

„Moda Parisiană, teatru, musică.” A apărut Nr. 20 din 29 Ianuarie, cu un cuprins variat, aducând și următorul anunț:

Pentru cetitoarele noastre: Vestim pe drăgulețele noastre cetitoare că „*Moda Parisiană*” se va transforma cu începerea de la numărul viitor, în „*Moda Universului*”, și se va vinde numărul cu 10 bani.

Această transformare o facem pentru ca ziarul nostru, prin modicitatea prețului, să fie la îndemâna tuturor acelor cari se interesează de mersul curent al modei.

„*Moda Universului*”, în primul seu număr, va începe publicarea unui nou și sesașional roman.

Dacă silințele noastre vor fi încurajate de cetitoare, făgăduim că vom scoate, cu titlul „*Moda Universală*” odată pe septemână.

Păziți-vă sănătatea! Tuturor celor-ce sufer de boale de piept, de boală de apă, de mătuire neregulată, dureri de stomac, de reumatism, gutural, durere de ochi și alte boale lăuntrice, apoi pentru boale de copii, se recomandă cu multă căldură medicamentele *Kneippiane*.

Se pot căpăta de-a dreptul sau prin postă dela farmacia dlui *Dr. Julius Schopper* în Oravița (*Krassó-Szöréay* m.)

Catalogul tuturor medicamentelor (leacurilor) cu prețurile lor, se trimite, la cerere, ori-cui gratis și franco din numita apotecă!

Posta Redacției.

Al. în C. Poți conta pe absoluta discreție. Manuscrisul ti se va înapoia după ce am cules datele. Același răspuns și pentru cumnatul *D-Tale*. La tot cazul e necesar să adunăm datele toate privitoare la actele de simonie. Dacă și pentru candidare și s'a luat atâta, ne putem închipui cât a dat cel ce a fost ales și întărit.

Posta administrațiunei.

D-soarei *M. S. Șimand*. Am primit, și Vă mulțumim.

Invitare la abonament

Decșhidem prin aceasta abonament pe Quart. I respective semestrul I 1899 la

„**TRIBUNA POPORULUI**”

Condițiunile de abonament, însemnate și în fruntea foi, sunt cele următoare:

În Monarchie:

Pe un an . . . . . fl. 10.—
Pe 1/2 an . . . . . „ 5.—
Pe 1/4 an . . . . . „ 2.50
Pe o lună . . . . . „ 1.—

Pentru România și străinătate.
Pe un an . . . . . franci 40.—

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abonați deosebit, ca foaie pentru popor, cu 2 fl. pe un an, având o întindere de 8 pagine: cele 4 pagine ale foi de zi, plus un adaus popora de 4 pagine.

Domnii cari se abonează la foaia de zi cu 10 fl. pe an, nu au să mai plătească nimic pentru adausul poporal dela numărul de Dumineca.

Administrația

„**TRIBUNA POPORULUI**”

Repriviri economice:

Prune	80/85 bucăți bosniece	fl. 13.75
„	95/100 „ „	10.00
„	115/120 „ „	8.50
„	80/85 „ sârbesti	9.50
„	95/100 „ „	7.50
Semințe:		
Trifoiu roșu:	recoltă de 97 cu fl. 40.—	43.—
„	„ 98 „ „	47.—55.—
Lucernă:	ung. „ 97 „ „	40.—45.—
„	„ 98 „ „	50.—55.—
In, după calitate	„ „	10.—11.50
Oleiu de napi	„ „	33.—
Peiroleu american	rafinat fl. 23.—	100 kl
„ rusesc	„ „	20.50 „
„ de Orșova	„ „	19.50 „
„ de Brașov	„ „	18.25 „
Spirit grob pentru rafinat	fl. 17.50—	17.75
Lână: de vară	„ „	fl. 92.—93
„ vânăță	„ „	85.—86
„ albă	„ „	95.—108
Pei lucrate:		
prima Einsatz-Terzen	10—13 Kl	fl. 138.—140
„	14—20 „	144.—148
„ Zweisatz	„ 20—22 „	130.—132
„ Dreisatz	„ 20—24 „	135.—138
„	„ 25—28 „	140.—142
„ de bivol	„ 28—32 „	142.—144

ULTIME ȘTIRI

Noul guvern maghiar.

București, 18 Februarie.

Ca viitor prim-ministru se dă numele lui *Fehérváry* și *Szél Kálmán*. Este scos însă la iveală și *Radó Kálmán*.

Pe *Mercuri* se crede că noul guvern se va presinta Dietei.

Situația în Paris.

Paris, 18 Februarie.

Situația e gravă. Din *Bruxela* sosesc știri despre serioase mișcări monarchiste.

Azi se face alegerea noului president în *Versailles*. *Meline*, șeful antirevizioniștilor și-a retras candidatura. Se crede că va reuși *Loubet*.

Felix Faure se va înmormânta *Jol*, în cimitirul *Père la Chaise*.

Editor: *Aurel Popovici-Parciana*.
Redactor responsabil: *Ioan Russu Ștrianu*.

3602 Sz.
1898 tkv.

III.

Arverési hirdetménykivonat.

Az új aradi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Papp Vazul végrehajthatónak, Avramovits Szima végrehajtást szenvedő elleni 18 frt 53 kr. tökekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyben a temesvári kir. törvényszék (az új aradi kir. járásbíróság) területén lévő Kis szent-miklóson fekvő a kis szent-miklósi 444 sz. tjkvben A I. 1—3 sor 779/a 923/b 1281/b h. r. sz. a felvett 3 hold szántóföldre 541 frt 62 kr kikiáltási árban; továbbá a kis szentmiklósi 305 sz. tjkvben A. I. 1 sor 680. 681 hsz a felvett 322 számú ház, udvar és kertre, melynek felerésze végrehajtás alatt nem álló Avramovits Jova tulajdonát képezi, és mely a végrehajtási törvény 156 §-a d) pontja alapján egészben elárverezendő az árverést 442 frt 24 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1899 évi márczius hó 3-ik napján d. e. 10 órakor Kis szentmiklós község házála megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át vagyis 54 frt 16 kr, illetve 44 frt. 22 krt. készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek e bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Ujaradon 1898 évi November hó 19 napján.

A ujaradi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság.

dr. Simonfay

kir. albiró,

291 1—1

2215
tkvi 898.

III.

Árverési hirdetménykivonat.

A világosi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Monyosán Mária özv. Monyorán Trajánne ugyanis mint kiskoru Monyosán t. és t. gyámja kovaszincezi lakosok végrehajthatónak Tudor Gavrilla jelenleg Nagyenyedi lakos végrehajtást szenvedő elleni 240 frt tökekövetelés és jérulékei iránti végrehajtási ügyben a kir. törvényszék (a világosi kir. járásbíróság) területén lévő Arad megyében fekvő a kovaszincezi 738 sz. tjkvben az A I. 2—7 sor sz. a. felvett kenderföld és 1/4 külalómányu földnek Tudor Gavrilla illető fele része vagyis 1/8 külalómányi földre 445 frtban, ugyan ezen sz. tjkvben az A † 2 sor 5785 h. r. sz. a felvett tizenkét frt 95 kr. dészma válósággal terhelt szőlőnek Tudor Gavrilla illetőfele részére 16 frtban vagyis az összes ingatlanokra az árverést 467 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan hanyadok az 1899 évi márczius hó 2-ik napján délelőtti 10 orakor kovaszincez község házála megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának hanyadok 10%-át vagyis 44 frt 50 kr. és 1 frt 60 kr. készpénzben, vagy az 1882: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában; kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Világoson 1898 évi június hó 23 napján.

A világosi kir. bíróságnál mint telekkönyvi hatóság.

Aknay Andor

kir jbiró.

292 1—1

Imprumuturi ieftine pe amortisație

Recomand în atențiunea on. proprietari de pământ și proprietari de case în Arad-centru, că prin mijlocirea mea pot obține până la cele mai mari sume și pe lângă condițiuni foarte favorabile

imprumuturi ieftine amortisaționale cu amortisație de 15—50 ani.

Nu comput înainte nici un fel de remunerație, convertesc datorii vechi, de asemenea la dorință anticipez de la mine cheltuielile de intabulare.

Provoacă-mă la faptul, că de mai mulți ani la foarte numeroși inși i-am împlinit spre cea mai mare mulțumire a lor trebuințele de imprumuturi, rog cu toată stima pe on. domni proprietari de pământ și proprietari de case, ca în propriul lor interes cu deplină încredere să se adreseze mie cu afaceriile lor de imprumuturi.

Imprumuturile sunt pe camete de 4% 4¹/₂ și 5%
pe lângă amortisare corespunzătoare din capital

Institut de imprumut pe imobile și moșii 220 22—56

Szűcs F. Vilmos

ARAD, Fő-ut Nr. 5, vis-à-vis cu moara Széchenyi.

Imprumuturi cu 4⁰/₀

și cu amortisație

pe 50 și 65 de ani,

se dau pe moșii mai mari de ori unde și chiar imprumuturi mai vechi și mai scumpe se schimbă cu de acestea:

Recercările să se adreseze lui

E. Husar,

representant de bancă în Budapesta,
Podmaniczky uteza Nr. 59.

286 3—4

„CONCORDIA“

societate comercială pe acții, Sibiu.

FILIALA IN FĂGĂRAȘ EN GROS ȘI DETAIL.

Depozite en gros Căneni (România) și Alba-Iulia.

Branșa de coloniale

Zăhar, cafele fine, delicatose de saison și brânzături de tot felul, chocoladă și cacao, ciaiuri (thea) veritabile și biscuits fini, precum și pesmeți, romuri veritabile de Jamaica și Cuba, cognacuri adevărate franțoești și indigene.

Mare deposit de vinuri naturale indigene dela 40 cr litru în sus.

Vinuri veritabile de Bordeaux, Malaga, Madeira Oporto și Xeres, champagne franțoească adevărată precum și indigenă. Liqueuri străine și din țeară. Țuică bătrână, sligoviță, tescovină și rachiu de trebere.

Mare deposit de făină de Bănat excelentă.

Deposit bine asortat de ape minerale.

Iere moi și proaspete. Iere roșii. Rahat de „Bellavista“. Halva. Luminări de ceară, stearină, parafină și sêu. Singurul deposit al fabricii de luminări și stearină Moessner & Mersing din Galați (România)

Branșa de textil și manufactură.

Mare deposit și bine asortat în țesături de in și bumbac, pichet, barchet de vară (de vară și de iarnă)

Garnituri de masă, serviete și prosoape.

Basmale veritabile de Irlanda. — Șifon Oxford, Cretton Pânzături.

262 7—50 Bumbacuri de impletit, croșetat și brodat.

Lână răsucită și bircă.

Mătăsuri de cusut și brodat în colori veritabile dela Dollfus-Mieg & Co. Mülhausen i/E, cea mai renumită din lume.

Cămeși pentru bărbați și pentru turiști Gulere mangete și crava'e

Mare sortiment de ciorapi pentru bărbați, dame și copii.

Prețuri-curente la cerere gratis și franco.